

ljano dva vola gnati, ktera je vse gledalo; takó velika in lepo pitana sta bila. Zvedili smo, de jih je mesár Bitenc iz Šiške od Janeza Zupančiča, kmetovavca in pridniga živinorejca v Korenitki, v Trebinškim kantonu na Dolenskim za 376 gold. in 40 krajc. kupil, in de sta po 2 dni dolgim stradanji 31 centov in 40 funtov vagala. Ljubljanski mesarji skorej ne pomnijo takiga mastniga in lepiga mesá. Vola sta bila — kakor smo na dalje zvedili — domačiga pleména, sta celo poletje v plugo vprežena delala, in nista razun sená, detelje in repe nič druge posebne piče dobila; sicer pa jima je umni gospodar v lepim redu piče pokladal, ju pridno česal in snažil, in večkrat tudi umival. Večkratno umivanje ali kopanje storí, de živina čversto raste in se redí. — Ko bi le pôsli pridniši bili, in de bi kaj bolj skerbili za prid svojiga gospodarja, bi bilo tó velik pomoček, domačo živinorejo povzdigniti, zakaj dovoljna piča in pa lepa postrežba sta dva narpo-glavitniši stebra živinoreje. — Janeza Zupančiča pa še enkrat pohvalimo, de nam je iz Dolenskiga taka dva pitanca pripeljal, kakoršnih Ljubljančanje že davnej nismo vidili.

Žalostna prigodba v Ljubnim na Štajarskim.

Enaka nesreča, kakoršno so Novíce undan iz Teržiča od ogljeniga sopuha oznanile, se je pripetila zadnji dan prosenca tudi v Ljubnim na Štajarskim. Dva mladenca sta v majhno izbico, eno uro popred ko sta spat šla, poln lonec žerečiga kovaškiga oglja prinesla, si z njim spavnico ogreti. Pa ogljeni puh ju je zadušil; eniga je zdravnik zopet k življenju obudil, drugi pa je mertev ostal. Oj de bi ljudjé že skorej spoznali nevarnost taciga ravnanja! M. Turin.

Svaritev o pustu.

Konec pusta se bliža in z njim tudi čas, de bo po kmetih več ženitnín. Pri tacih priložnostih pa kmečki fantje mislijo, de brez streljanja ni praviga veselja, torej s pištolo strelja, kdor le more. Lani je v Juvanjim Gradu na Krasu nek tak norec deklico na plesišu ustrelil. De bi se pač taka nevarna šega opustila, ktere se mora vsak omikani človek sramovati! Čemu strel že pred ženitvijo? Sej pride gróm takó večkrat še prezgodej pri oženjenih! A. B.—l.

Černe bukve.

Mi slišimo veliko od černih bukev, ktere so v Ljubljani za vse tiste pripravljene, kteri ubogo živino grozovitno tepéjo in terpinčijo. Takošne bukve bi mogli tudi Ptujčanje imeti za vse tiste Haljoške kmete, kteri derva na Ptuje na prodaj vozijo, in za prejete denarje po kerčmah tako dolgo pijejo, dokler kak krajcar v mošnji čutijo, ubogo živino pa v snegu do vampa stoječo, lačno in žejno, celó zmerznjeno, cele tri, štiri in pét ur čakati pustijo, potem jo pa takó strahovitno proti domu tepéjo in jahajo, de mora groza vsaciga človeka oblétni, ki to vidi. Mende de taki pijanci mislijo, de je izstradana in zmerznjena živina tudi pijana, kot oni.

Veseli prerok prihodnje letine.

Sěmtertje so vertnarji na vertih že začeli jame kopati in pri tem kopanju so vidili, de je létas sneg zemljo tako lepó pokríl, de ni clo nič zmerznjena. To obéta ozimini lepo rast, in tudi krompirju zdravje. Bog daj!

Koristnost kasarne v Vithalmovim koliseumu v Ljubljani.

Ravno zdej, ko veliko vojakov na poti v Italijo po dva dni v Ljubljani ostaja, se kaže óčitna korist Vithalmoviga koliseuma. Vojakam je veliko ljubši, de skupej pod eno strého ostanejo; hišni gospodarji pa tudi nimajo nobene skerbí, kam jih bojo djali, ker v marsikteri hišici je komej za domače ljudi dovolj prostora. Na vse strani je tedej boljši, de imajo vojaki edíno staniše. Hišni gospodar se s *tremi* goldinarji, ktere Vithalmu plača, za celo léto odkupi vojaškiga stanovanja; tó znese 5 grošev na mesec; — ali ni to velika dobrota za vsaciga hišniga gospodarja? Zató so pa tudi večidel že vsi gospodarji pristopili k ti napravi; kar jih pa še ni, ne bojo mordé delj odlašali, kér je dobiček takó óčiten.

Enkrat za vselej!

Kér imamo Novicam namenjenih lepih sestavkov na kupe, nam je práv žal, de moramo včasih prisiljeni prazno slamo mlatiti. Takó tudi v pričujočim odgovoru. Večkrat se nam je že primerilo, de smo bili po pismih brez podpisov okregani, de marsikaka reč v Novicah ni gotova; — pa smo molčali. Kér pa nekteri bravci še clo mislijo, de tudi tó od vredništva izhaja, kar v dokladah Novíc berejo, in de mora vredništvo za vse tam oznanjene reči porok biti: *damo enkrat za vselej na znanje, de vredništvo za nobeno v dokladi oznanjeno reč porok ni*, kér v dokladi vsak lahko oznani, kar koli hoče, de le ni óčitno goljufivo, škodljivo ali nevarno. Takó je navada v oznanilnih dokladah vsih časopisov celiga sveta. — Vredništvo ima odgovor dajati le od sestavkov poglavniga lista, ne pa od hvale in priperočil v dokladah, ktere so sploh naznanilam odperte. Če — postavimo — bukvár hvali v dokladi svoje bukve, ki jih na prodaj ponuja — ali ga bo kdo zató grajal? Vsak prodajavec hvali svoje blagó. Vsa druga pa je s hvalo v poglavnim listu Novíc: ta ne pride od prodajavca, ampak od drugih, bolj verjetnih sodnikov. To naj bo enkrat za vselej rečeno! Povedati pa še moramo: kaj nas je ravno danes k temu odgovoru prisililo. Dobili smo namreč nemški dopis brez podpisa, ki ima od zunej znamnje Vranske pošte natisnjeno, in v kterim nekdo práv hudo zabavlja, de je od Giontinita oznanjene štupe zoper šurke in stenice trikrat iskal, pa je nikdar dobil ni!! Zató sklene svoj dopis s temi besedami: „Daraus ist zu schlüssen, das man den Novicen nicht viel Glauben sollte. Mit nützlichen Sachen rühmen sich, und sind keine zu haben.“ Kaj, dragi neznaní prijatelj, morebiti mislite, de vredništvo Novíc tudi s štupe zoper šurke in stenice kupčuje?

Vredništvo.

Današnjimu listu je perdjan 3. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	12. Svečana.		7. Svečana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	16	2	30
1 » » banaške	2	30	2	32
1 » » Turšice.....	1	54	1	48
1 » » Soršice.....	—	—	2	—
1 » » Rěží.....	1	52	2	—
1 » » Ječmena.....	1	34	1	36
1 » » Prosa.....	1	43	1	59
1 » » Ajde.....	1	30	1	28
1 » » Ovsa.....	—	56	1	4